

מ"ת 19643/05/19 - מדינת ישראל נגד אח"ל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 19643-05-19 מדינת ישראל נ' אח"ל (עציר)

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י עוה"ד נעמה קלאוס
נגד	אח"ל (עציר)
משיב	ע"י ב"כ עו"ד בן יהודה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996
 2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, תקיפת בת זוג, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, הטרדת עד ופגיעה בפרטיות, בניגוד לסעיפים 192, 379 + 382(ב), 186(א) ו-249 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 וסעיף (1)2 לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א 1981.
 3. על פי עובדות כתב האישום ביום 23.12.18 ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, שתוקפו עד ליום 23.6.19. על פי הצו נאסר על המשיב והמתלוננת להטריד זה את זה, ליצור קשר זה עם זה, לאיים זה על זה, להיכנס לביתו של השני או להימצא במרחק של פחות מ-100 מטר ממנו. כיומיים לאחר מתן הצו חזרו המשיב והמתלוננת לעמוד בקשר האחד עם השניה, בניגוד לאמור בצו.
- בתאריך 24.4.19 בשעה 21:30, הגיע המשיב אל מחוץ לבית המתלוננת, השליך אבנים לעבר חלון הבית, ואיים על המתלוננת שאם היא לא יורדת הוא זורק לה רימון לבית ושתרד אם היא לא רוצה שהתמונות שלה יופצו ושהוא גם יעלה לפגוע בהורים שלה. בשלב זה ירדה המתלוננת לרכבו של המשיב והוא התחיל בנסיעה ואמר לה שהיא לא חוזרת היום הביתה. בהמשך בסמוך לתחנת רכבת אשדוד דרשה המתלוננת לחזור לביתה אך המשיב הוציא סכין מדלת הרכב והחזיק בה. המתלוננת ביקשה לצאת מהרכב להטיל את מימיה והוא איים עליה שאם תעשה שטויות הוא ירוץ אחריה עם הסכין. באותן נסיבות תקף אותה בכך שמשך בשערותיה, נגח בה בראשה בצד שמאל. בהמשך החזירה לביתה והיא ניגשה לקבלת טיפול רפואי לאחר שהקיא.

ביום 25.4.19 התקשר המשיב מספר רב של פעמים לטלפון של המתלוננת, ולטלפון של אותה ש' וחברתה מ',

עימם שהתה באותה עת. כשמ' ענתה אמר לה "יש לחברה שלך דקה לענות" בנוסף שלח לש' הודעה: "איפה את נמצאת?".

ביום 26.4.19 בשעה 3:50 שהה המתלונן בחניה הסמוכה לבית המתלוננת, אמה של המתלוננת התקשרה למשטרה וכשהאם וש' נגשו למשטרה, נעמד המשיב מול תחנת המשטרה מעבר לכביש וצעק לעברן "מ' וש' לא יעזור לכן אני משתין עליכן ועל המשטרה בקשת, אתן עוד תראו".

ביום 27.4.19 שלח המשיב הודעות לטלפון של המתלוננת ולטלפון של חברתה ש' וביקש להיפגש עם המתלוננת, והיא ביקשה ממנו שיפסיק לפנות אליה.

בתאריכים שונים במהלך החודשים מרץ אפריל התקשר המשיב אל המתלוננת ואיים עליה כמפורט בכתב האישום, שלא כדאי שיקרה לה משהו, שאם לא תתן כבוד לא יהיה לה טוב, שהוא יחנוק אותה מול כולם, שהוא ניסה כבר לדקור אנשים, שהוא הולך לרצוח היום, שהוא ירצח את ההורים שלה היום, שתתקשר אליו, שהוא יהרוג אותה, שלא תתעסק איתו, שהוא לא יושב בבית סוהר כי הוא בחוסר שפיות, שלא תתעסק איתו, שהוא הולך לפסיכיאטר מוציא חוסר שפיות ובא לעשות מה שצריך, הוא יושב בבית חולים אחרי שירצח אותה אבל היא תהיה מתה, שלא תדליק אותו, שהמשטרה על הזין שלו, שהוא זורק לה רימון על הבית, שיהיה בלאגן בן זונה, אם לא הוא רץ לאמא שלה ומעיף לה 10 רימונים לבית, יעיף לאמא שלה רימון לתוך הראש כשהיא ישנה, שכדאי לה לפנות את הבית כי עכשיו טנק בא אליה מחוץ לבית, שכדאי לה להגיד עם מי דיברה כי הוא נכנס לפראנויה, שהוא ירצח גם את סבתא שלה, שהוא ישלח את כל התמונות שלה גם בלי אישור שלה.

ראיות לכאורה

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, לדבריו קיימות ראיות לכך שהפר את הצו, אלא שהצו היה הדדי, ושני הצדדים לא היו מעוניינים בו, המתלוננת עברה לגור בביתו לאחר מתן הצו. שניהם לא היו מעוניינים בצו. אילו היו יודעים, היו פונים בהסכמה לבטל את הצו. לדבריו המתלוננת התקשרה אל המשיב את אותה כמות השיחות שהוא התקשר אליה. לדבריו השיחות בין המשיב למתלוננת היו מאופיינות באיומים הדדיים. לדבריו המתלוננת מניפולטיבית, מוסרת גרסאות סותרות ושקריות. לדבריו לא ניתן לדעת את המועד בו בוצעו עבירות האיומים. לדבריו מדובר בתלונה כבושה. לדבריו המשיב נחקר בתא המעצר בעת שהיה במקלחת.

5. ב"כ המבקשת ציינה כי אכן מדובר במערכת יחסים מורכבת בין השניים, וכי בחומר הראיות ניתן למצוא גם אמירות מאיימות של המתלוננת כלפי המשיב. הפנתה לפערים בחומרת המעשים של המשיב ביחס לאלו של המתלוננת ולעברו המכביד של המשיב, אשר לשיטתה הצדיקו התייחסות שונה אל השניים.

6. לאור המחלוקת בין הצדדים עיינתי בתיק החקירה.

7. חומר הראיות בתיק מורכב מהודעותיה של המתלוננת, מהודעות של אחותה ושל אמה, מהודעות של אמו של המשיב ושל המשיב עצמו. בנוסף בתיק החקירה ריבוי הקלטות של שיחות ותמלולי שיחות שהתקיימו בין המתלוננת לבין המשיב ובין המתלוננת ואמו של המשיב, כמו כן תיעוד הודעות שנשלחו בין השניים, צילומי מסך של הטלפון המתעדים ההודעות, צילומי מסך של הטלפון של אחותה של המתלוננת המלמדים על ריבוי הפניות אליה, נתוני תקשורת של שיחות בין המשיב למתלוננת ואיכונים טלפוניים, צו ההגנה שהוצא, שיחות של בני משפחת המתלוננת למשטרה, דו"פ של שוטר המתעד תלונת בני המשפחה, תיעוד של תמונות אינטימיות של המתלוננת אשר הופצו באינטרנט.

8. באשר לאירועים המתוארים בעובדות 3-8 לכתב האישום, הראיות לאירועים אלה מבוססים על הודעתה של המתלוננת, ועל הודעות של אחותה ואמה, בנוסף איכונים טלפונים ודוח פעולה של שוטר. למעשה המשיב בהודעתו מיום 28.4.19 (מסמך 7) מודה במרבית המיוחס לו בסעיפים אלה. מודה שהלך למשטרה וראה את אמה ואחותה של המתלוננת אך הכחיש שפנה אליהן בדברים. אישר שהשתמש באפליקציה כדי להתקשר לאחותה של המתלוננת. בתיק כאמור נתוני תקשורת המלמדים על ריבוי שיחות בשעות הנ"ל ואיכונים של המשיב סמוך לביתה של המתלוננת.

9. באשר לאירוע המתועד בסעיפים 10-14, הראיות לאירוע זה מבוססות על הודעתה של המתלוננת, על שיחות מוקלטות, הן לפני האירוע ברכב, שיחות המתעדות את האיומים והן לאחר האירוע, שיחות בהן היא שבה ואומרת לו שפוחדת ממנו ולא רוצה להיפגש איתו ביחידות שלא יתקוף אותה שוב, בתיק תעודה רפואית שנבדקה לאחר האירוע, גם במסגרתה התלוננה על שהותקפה על ידי בן זוגה. המשיב הכחיש שהחזיק סכין ברכב, הכחיש שאיים לפגוע בה באמצעות הסכין והכחיש שתקף אותה. לא הכחיש שנפגשו. טען שיחסי המין שקיימו היו בהסכמה מלאה.

10. באשר למתואר בסעיפים 15-16 לכתב האישום, הראיות לכך מבוססות על הודעות והקלטות של השיחות, הודעות והקלטות שמצויות בתיק החקירה, לרבות תמלול. לא נעלם מעיני כי המועד הנקוב בצידן של ההקלטות הוא המועד בו הורידה המתלוננת את קובץ ההקלטה לדיסק, מועד בו המשיב היה עצור, ואין מחלוקת שהשיחות הללו לא בוצעו בעת מעצרו אלא קודם לכן, כך שבפועל אין נתון מדויק ביחס למועד בו בוצעו השיחות, ועם זאת, את הנתונים הללו, לגבי מועד מדויק או מוערך של ביצוע השיחות ניתן למצוא בהודעתה של המתלוננת.

11. אם כן, למעט האירוע אשר התרחש ברכב, אירוע הכולל תקיפה, איומים והחזקת סכין, אירוע אשר הראיות מבוססות בעיקר על הודעת המתלוננת, הרי ביחס לכל יתר המפורט בכתב האישום, הראיות בעוצמה גבוהה מאוד ומבוססות על הקלטות, איכונים, נתונים תקשורת, והודעות של עדים נוספים וכאמור גם הודעת המשיב בחלק נכבד של הדברים.

12. באשר לעבירות שבוצעו ברכב (תקיפה, איומים באמצעות סכין והחזקת סכין). המתלוננת סיפרה על כך בהודעותיה, קיימת תעודה רפואית שהלכה להיבדק אחרי התקיפה. לא נעלם מעיני כי המתלוננת מסרה

גרסאות שונות בעניין האירוע עם הסכין, כך למשל בהודעתה מיום 26.4.19 (מסמך 3) מסרה כי בעודה ברכב, כשביקשה לחזור לביתה הוציא המשיב סכין שחור מתקפל, החזיקו ביד וכשביקשה לצאת מהרכב כדי להתפנות אמר לה שאם תעשה שטויות הוא ירוץ אחריה עם הסכין. בעוד בגרסתה מיום 29.4.19 (מסמך 9) חזרה על תיאור האירוע אך הפעם טענה כי המשיב לא החזיק את הסכין ביד, אלא שהחזיק את הסכין ברכב, בתא הנהג והיא פחדה שאם לא תקיים עימו יחסי מין הוא ישתמש בסכין.

13. לאור כל המפורט לעיל, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב, למרבית העבירות המיוחסות הראיות הן בעוצמה גבוהה מאוד, ביחס לעבירות התקיפה, החזקת הסכין והאיומים אשר בוצעו ברכב, עוצמת הראיות נמוכה יותר, לאור הפערים הקיימים בהודעות המתלוננת, אך גם ביחס לעבירות אלו יש ראיות לכאוריות מספיקות.

14. לא נעלם מעיני שגם המתלוננת הפרה את צו ההגנה ההדדי שניתן על ידי בית המשפט, אף לא נעלם מעיני כי גם המתלוננת איימה על המשיב שכדאי לו לברוח מהעיר, שהיא תרצח אותו, תדקור אותו ותסבך לו את החיים (המתלוננת מודה בכך בהודעותיה מיום 29.4.19, 5.5.19, 7.5.19 והאיומים הללו מוקלטים ומצויים בתיק החקירה), אף לא נעלמו מעיני הסתירות שבהודעות המתלוננת, לא רק ביחס להחזקת הסכין, אלא גם ביחס לעניינים נוספים, למשל ביחס לשאלה אם שלחה לו תמונות עירום בשנתיים האחרונות, אם נתנה הסכמתה שיפרסם את תמונות העירום (המתלוננת תחילה הכחישה שנתנה הסכמה ובהמשך אישרה שנתנה הסכמה מתוך תסכול ועצבים ושיעזוב אותה בשקט (הודעתה מיום 29.4.19 מסמך 8)). אף לא נעלמו מעיני השיחות בהן המשיב ביקש מהמתלוננת שתפסיק להתקשר אליו והיא זו שהמשיכה להתקשר והתחננה בפניו להמשיך את הקשר ביניהם.

15. הגם שהמתלוננת ביצעה לכאורה עבירות של הפרת צו הגנה ואיומים, ואף נחקרה על כך באזהרה, אין בכך כדי להכשיר את העבירות שבוצעו על ידי המשיב. (וידגש, בסופו של יום לא יוחסה למשיב העבירה של הפרת צו הגנה).

16. שותפה אני לעמדתו של חברי, כב' הש' כהן כפי שקבע בהחלטתו מיום 6.5.19 בתיק מ"י 53527-04-19 כי:

"אינני סבור כי העובדה שהמשיב נמצא מאחורי סורג ובריוח ואילו המתלוננת לא, מלמד על אפליה כלשהי הואיל וקיימת אבחנה ברורה והתמונה מתיק החקירה מצביעה על אובססיביות ומסוכנות מצד המשיב כלפי המתלוננת, דבר שלא ניתן לבטל במחיד".

כך או כך, והגם שלא נטענה בפני מפורשות טענה בדבר אכיפה מפלה, אלא הדברים נטענו במרומז, הרי עניין זה, ככל שיעמוד על הפרק, דינו להתברר בתיק העיקרי.

17. באשר לטענת ב"כ המשיב כי החקירה התנהלה בעת שהמשיב התקלח בתא המעצר: קיים בתיק החקירה מזכרו של השוטר לזין (מסמך פ"ב) שמציין כי לאחר שניתנה למשיב הפסקה בחקירה הוא סירב בתוקף לעלות

להמשך חקירה ולכן החוקר ירד לתא המעצר עם מחשב נישא להשלים שם את החקירה. המשיב בחוסר שיתוף פעולה מופגן, נכנס למקלחת, הפעיל מים בעוצמה, צעק, דפק על הסורגים והפריע למהלך החקירה. בעניין זה קיים גם מזכרו של שוטר נוסף המתאר את התפרעות המשיב (מסמך פ"ג).

מסוכנות

18. בעניינו של המשיב קיימת עילה מעצר בשל המסוכנות הנשקפת ממנו. עסקינן בעילת מעצר סטטוטורית.

19. מסוכנותו של המשיב נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו בתיק זה בנסיבות המתוארות בכתב האישום.

20. מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מעברו של המשיב.

המשיב שהיו יליד 1998 צבר לחובתו 7 הרשעות קודמות בגין ריבוי עבירות אלימות (איומים, תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, היזק במזיד לרכוש, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, שימוש בכח או באיומים כדי למנוע מעצר, התנהגות פרועה, החזקת סכין). למשיב אף הרשעות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, הפרת צו שנועד להגן על אדם, החזקת סמים לצריכה עצמית.

המשיב ריצה מאסרים בעברו.

תלויים ועומדים כנגד המשיב 3 מאסרים מותנים בני הפעלה לתקופות של 3 חודשים, 4 חודשים ו- 8 חודשים, תנאים שלא היו בו כדי להרתיעו.

המשיב כבר נדון בעבר מספר פעמים בגין עבירות אלימות שביצע כלפי המתלוננת.

21. בשים לב למכלול הנתונים, אני סבורה כי מסוכנותו של המשיב ביחס למתלוננת היא ברף הגבוה.

22. בית המשפט המחוזי נדרש פעמיים לעניינו של המשיב בשלב הארכת מעצר הימים לצרכי חקירה.

בערר השני מבין השניים, בעמ"י 6061-05-19 מיום 3.5.19, כבר ירד מעל הפרק החשד לעבירות המין אשר ביחס אליהם נחקר בתחילת הדרך, בשלב זה נחשד בעבירות אשר בסופו של יום יוחסו לו בכתב האישום.

בית המשפט המחוזי קבע כי מסוכנותו הלכאורית של המשיב היא גבוהה. עוד קבע כי כל חלופת מעצר שתוצע

בעניינו של המשיב מצריכה בדיקה מעמיקה.

23. החקירה כאמור הסתיימה, הוגש כתב אישום, והמסוכנות הלכאורית אשר היתה מונחת בפני בית המשפט המחוזי ביום 3.5.19 לא פחתה, אלא אף התחזקה, בשים לב להקלטות הנוספות שצורפו מאז לתיק החקירה.

24. אף אני סבורה כי לא ניתן לשקול שחרורו של המשיב בטרם תיערך בדיקה מעמיקה.

25. לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, מתבקש שירות המבחן לבדוק נסיבות האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בדבר היכולת לאיין מסוכנות זו בחלופת מעצר, בדבר אפקטיביות חלופות שיוצגו בפניו וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

26. טלפונים של המפקחים המוצעים:

גב' בביוב רבקה טל' 05-----.

גב' עדן שוקרון טל' 05-----.

אמו של המשיב גב' מזל לוי טל' 05-----.

טלפון של ב"כ המשיב: עו"ד בן יהודה אהוד 054-3002166. פקס 03/5276790.

27. מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן ככל הניתן, עוד היום.

28. שירות המבחן יגיש תסקיר עד ליום 16.6.19.

29. הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 17.6.19 שעה 09:20.

30. המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום כ"ה אייר תשע"ט 30.5.19 במעמד הצדדים.

